

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปี พ.ศ. 2540 ประเทศไทยต้องประสบกับปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจการเงินที่ร้ายแรง และยุ่งยากมากกว่าที่ผ่านมาจนรัฐบาลไทยภายใต้การนำของพลเอกชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรี ตัดสินใจกู้วิกฤตเศรษฐกิจ ด้วยการเจรจาขอความช่วยเหลือทางการเงินจาก กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF) ซึ่งกองทุนการเงินระหว่างประเทศหรือ IMF ได้ตกลงให้ความช่วยเหลือเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ และมีการกำหนด เงื่อนไขการปฏิรูประบบราชการอันเป็นกลไกส่วนหนึ่งในการสร้างธรรมาภิบาล (Good Governance) โดยมีประเด็นสำคัญเกี่ยวกับการจัดบทบาทของภาครัฐให้เหมาะสมในสังคม ซึ่ง รวมถึงการกระจายอำนาจหน้าที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การสร้างระบบการ ตรวจสอบเพื่อความโปร่งใส การมีส่วนร่วมของสาธารณะชนเพื่อป้องกันและปราบปรามการ ททุจริตคอร์รัปชัน (วริศรา รัตนสมัย. 2543 : 1)

เมื่อเกิดภาวะวิกฤตดังกล่าวขึ้น ทำให้รัฐมีการปฏิรูประบบราชการที่มีความล้ำสมัยและ ชาติประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ และไม่ตอบสนองต่อความต้องการของ ประชาชนและการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยรัฐทำการลดขนาดของหน่วยงานราชการและ ปรับปรุงระบบให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อประหยัดงบประมาณ และใช้งบประมาณให้เกิด ประโยชน์สูงสุด ดังนั้นแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ คือ การเปลี่ยนแปลง สภาพการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ให้เป็นองค์กรสมัยใหม่ ยึดหลักธรรมาภิบาล โดยปรับเปลี่ยน ระบบการบริหารจัดการของภาครัฐ ในด้านวิธีการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและเน้นผลงาน การปรับลักษณะการบริหารงานให้เป็นธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ และการปรับบทบาท ภารกิจและกลยุทธ์โดยให้เอกชนและชุมชนมีส่วนร่วม แนวคิดการบริหาร โดยหลักธรรมาภิบาล จึงเข้ามามีบทบาทต่อหลายหน่วยงานทั้งในภาครัฐเอกชน รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากการจัดทำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการ สร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) และได้ออกเป็นระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 โดยยึด

หลัก 6 ประการ คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบต่อ และหลักความคุ้มค่า เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดี ลดความหย่อนประสิทธิภาพของงาน ลดการทุจริตคอร์รัปชัน สร้างความร่วมมือที่ดีซึ่งกันและกัน และสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กร (ถาวร วดีศิริศักดิ์. 2554 : 1-2)

สำหรับประเทศไทย ธรรมนูญได้กลายเป็นแนวคิดที่ได้รับการยอมรับว่าเป็น หลักการที่เกื้อหนุนสังคมประชาธิปไตยและได้มีการเสนอและกล่าวถึงแนวคิดนี้อย่างกว้างขวาง ตัวอย่างที่เห็นอย่างเป็นรูปธรรม คือกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2540 ที่ได้บัญญัติมาตรา ต่างๆ ที่สัมพันธ์กับหลักธรรมนูญ ถ้าหากมีการนำแนวคิดธรรมนูญไปสู่การปฏิบัติอย่าง จริงจังจะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล โดย ประชาชนและองค์กรที่เกี่ยวข้องและระบบบริการของรัฐมีความยุติธรรม เป็นที่น่าเชื่อถือทั้งใน และต่างประเทศ อีกทั้งนำไปสู่การลดการทุจริตซึ่งเป็นปัญหาเรื้อรังของบ้านเมืองได้ (บุญบง ชัย เจริญวัฒน์ และบุญมี ถี. 2544 : 5) เนื่องจากธรรมนูญ ถือเป็นหุ้นส่วนกันในการบริหาร ราชการและปกครองประเทศโดยรัฐ ประชาชนและเอกชน ขบวนการนี้จะก่อให้เกิดความเป็น ธรรม ความโปร่งใส ความยุติธรรมโดยเน้นการมีส่วนร่วมของคณดี (ธีรยุทธ บุญมี. 2541 : 25) นอกจากนี้ ธรรมนูญ ยังเป็นเสมือนพลังผลักดันที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประเทศชาติ และเป็นสิ่งที่ให้ความสำคัญกับองค์กรประชาสังคมมีส่วนร่วมในการร่วมสร้างความเข้มแข็งให้กับ ชุมชน ทั้งนี้องค์กรรัฐจะอาศัยการบริหารจัดการที่ดีเป็นกลไกเกื้อหนุน เพื่อให้บรรลุ เป้าหมายของการฟื้นฟูสังคมและเศรษฐกิจของชุมชนให้ยั่งยืน (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนา ประเทศไทย. 2543 : 24)

ในส่วนของ การปฏิรูประบบราชการได้กำหนดไว้ในระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 3/1 โดยวางกรอบแนวทางการบริหาร ราชการไว้ว่า “การบริหารราชการต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการ ปฏิบัติงาน การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายอำนาจการตัดสินใจ การอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน” และได้กำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการ ในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีเพื่อให้ทุกส่วนราชการนำไปปฏิบัติ โดยประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 10 ตุลาคม 2546 เป็นต้นมา (สถาบันพระปกเกล้า. 2548 : 1)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการบริหารราชการตามหลักการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน และมีผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งจากประชาชน บทบาทหน้าที่ที่สำคัญ คือ บำบัดทุกข์ บำรุงสุข สร้างความอยู่ดีกินดีแก่ประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งสร้างความเจริญให้แก่ท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์การที่อยู่ในการกำกับดูแลของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ซึ่งปัจจุบันมี 5 รูปแบบ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา โดยในการปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจและสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน นอกจากนี้จะต้องมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบ กฎเกณฑ์ ระเบียบของทางราชการแล้ว กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นยังได้วางนโยบาย และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการปฏิบัติราชการด้วยหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบนำมาใช้ในการปฏิบัติราชการในอันที่จะสอดคล้องและบรรลุเป้าหมายตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 (โกวิทย์ พวงงาม. 2550 : 1-2)

เทศบาล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งและเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวความคิดและโครงสร้างที่มีลักษณะเป็นอุดมคติตามหลักการกระจายอำนาจมากที่สุด มีการจัดตั้งขึ้นเป็นแห่ง ๆ ไป ดังที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 ที่กำหนดให้เทศบาลมีฐานะเป็นนิติบุคคล แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ เทศบาลตำบล เทศบาลเมืองและเทศบาลนคร และองค์การเทศบาล (โกวิทย์ พวงงาม. 2550 : 119) โดยมีหน้าที่ การพัฒนาเทศบาลตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และมีบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในกฎหมาย โดยบัญญัติหน้าที่ที่เทศบาลตำบลจะต้องทำ คือ 1) รักษาความ รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน 2) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ 3) รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 4) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ 5) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง 6) ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม 7) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ 8) บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และ 9) หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

นอกจากนี้กฎหมายยังกำหนดให้เทศบาลตำบลที่มีความสามารถ มีศักยภาพเพียงพออาจจัดทำกิจกรรมในเขตเทศบาลตำบลได้ คือ 1) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา 2) ให้มีโรงพยาบาล 3) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม 4) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน 5) บำรุงและส่งเสริมการ

ทำมาหากินของราษฎร 6) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้ 7) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น 8) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ และ 9) เทศพาณิชย์

เทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาล เมื่อวันที่ 25 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2542 มีการแบ่งส่วนการบริหารงานออกเป็น 7 ส่วน ได้แก่ 1) สำนักปลัดเทศบาล 2) กองงานวิชาการ 3) กองคลัง 4) กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม 5) กองช่าง 6) กองการศึกษา และ 7) กองงานสวัสดิการสังคม ซึ่งดำเนินการตามเจตนารมณ์การจัดตั้งเทศบาลตำบล มีการดำเนินการตามบทบาทหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้เพิ่มเติมฉบับที่ 13 พ.ศ. 2551 โดยยึดการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล หรือตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2546 ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการเป็น “ราชการยุคใหม่” มุ่งปฏิบัติเพื่อเป้าหมายคือ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ตอบสนองความต้องการของประชาชน ได้อย่างแท้จริง การพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าและให้ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีศักยภาพในการกำหนดระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน มุ่งเสริมสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาอย่างยั่งยืน ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงาน รวมถึงเกิดความโปร่งใส เป็นธรรมและประหยัดในการใช้งบประมาณในการดำเนินงาน โดยได้เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ซึ่งเป็นการกำหนดนโยบายของคณะผู้บริหารท้องถิ่นที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการการจัดทำแผนพัฒนาตำบล มีการจัดทำแผนภูมิ/ขั้นตอน/กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จแต่ละขั้นตอนในการให้บริการประชาชน พร้อมทั้งการกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ มีประกาศและประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลให้ประชาชน ได้ทราบ ประชาชนสามารถตรวจสอบการดำเนินงานของเทศบาลได้ตามขั้นตอน ตลอดจนการนำข้อร้องทุกข์ ร้องเรียนของประชาชนมารวบรวมและกำหนดเป็นโครงการในแผนพัฒนาตำบล (ทะเบียนเทศบาลตำบลโนนดินแดง, 2557 : 3)

และมิงานวิจัยของ ถนอมจิต ชนะบุญ (2552 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษา การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชน ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลเมืองมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการชุมชนต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลเมืองมหาสารคามว่า เทศบาลควรมี

การเผยแพร่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือเทศบัญญัติให้มากยิ่งขึ้น เช่น การปิดประกาศไว้ทุกชุมชน เทศบาลควรมีการจัดสรรงบประมาณให้ครอบคลุมทุกพื้นที่อย่างเสมอภาค เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างให้ประชาชนได้ทราบมากยิ่งขึ้น ควรจัดระบบการให้บริการประชาชน โดยการจัดแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ให้ชัดเจนและควรมีกระบวนการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณให้เข้มงวดมากขึ้น หรือจากงานวิจัยของ สุนิษา ริชมรัตน์ (2553 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษา การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้าน ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสงเปลือยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการชุมชนต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสงเปลือย ว่า การปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารควรดำเนินการให้เป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย พนักงานเทศบาลประพฤติตัวอยู่ในระเบียบวินัย เทศบาลควรมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นแก่เทศบาล มีความกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหาของท้องถิ่น และพนักงานเทศบาลควรใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และจากงานวิจัยของ ทองเพ็ชร ยินดีมาก (2554 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษา ความคิดเห็นของประชาคมหมู่บ้านต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโหรา อำเภอบางบาล จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโหราโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีข้อเสนอแนะจากประชาคมหมู่บ้านต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโหราว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อกฎหมายอย่างเคร่งครัด ควรมีการจัดทำประชาพิจารณ์ เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาที่เดือดร้อน ผู้บริหารควรมีความซื่อสัตย์สุจริตและเอื้ออาทรต่อผู้อื่น บริหารงานอย่างมีสถานะผู้นำและเป็นธรรม ไม่เลือกข้างใดข้างหนึ่ง ควรติดตามเรื่องร้องทุกข์ของประชาชนอย่างเร่งด่วน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลควรชี้แจงการจัดสรรงบประมาณ ในแต่ละปีให้ประชาชนได้รับทราบ ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นและควรแถลงผลการดำเนินการใช้จ่ายงบประมาณในแต่ละปีให้ประชาชนได้รับทราบตลอดจนควรพิจารณาถึงความจำเป็นของ โครงการและติดตามตรวจสอบผลงานหรือโครงการอย่างสม่ำเสมอ

จากการบริหารงานในฐานะผู้บริหารของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัย ได้ยึดหลักการบริหารงานให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ตาม

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 13 พ.ศ. 2552 มาโดยตลอดแต่ยังคงพบข้อบกพร่องที่เกิดจากการบริหารงาน ทั้งข้อมูลที่ได้รับจากประชาชนที่ได้เสนอข้อคิดเห็นมายังเทศบาลและผู้วิจัยโดยตรง เช่น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนได้รับทราบ การจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารและพนักงานเทศบาล รวมถึงมีข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลในประเด็นต่างๆ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาระดับความคิดเห็น เปรียบเทียบความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกประชาชน ตาม เพศ ระดับการศึกษาและอายุ
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สมมุติฐานการวิจัย

1. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ อยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนที่มีเพศ ระดับการศึกษาและอายุ แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา

การศึกษา เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ การศึกษา ผู้วิจัยนำแนวคิดระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2546 มากำหนดเป็นกรอบแนวความคิดการวิจัย 6 ด้าน ดังนี้

- 1.1 ด้านหลักนิติธรรม
- 1.2 ด้านหลักคุณธรรม
- 1.3 ด้านหลักความโปร่งใส
- 1.4 ด้านหลักการมีส่วนร่วม
- 1.5 ด้านหลักความรับผิดชอบ
- 1.6 ด้านหลักความคุ้มค่า

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปและมีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 6,885 คน (สำนักทะเบียนเทศบาลตำบลโนนดินแดง, 2557) จำนวนนี้เป็น ได้ดังนี้

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปและมีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 379 คน คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรทาโร่ ยามาเน่ (Yamane. 1973 : 272)

3. ด้านพื้นที่การวิจัย

พื้นที่ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เขตพื้นที่ เทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

4. ด้านระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ จะดำเนินการวิจัยระหว่างเดือน พฤศจิกายน – ธันวาคม 2557

5. ด้านตัวแปร

5.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย

5.1.1 เพศ

5.1.2 ระดับการศึกษา

5.1.3 อายุ

5.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยนำแนวคิดระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2546 ได้แก่

5.2.1 ด้านหลักนิติธรรม

5.2.2 ด้านหลักคุณธรรม

5.2.3 ด้านหลักความโปร่งใส

5.2.4 ด้านหลักการมีส่วนร่วม

5.2.5 ด้านหลักความรับผิดชอบต่อ

5.2.6 ด้านหลักความคุ้มค่า

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึงความเชื่อ ความรู้สึก ทศนคติ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง โดยการพูด การเขียน หรือการแสดงออกโดยการกระทำ โดยอาศัยความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคล เป็นข้อพิจารณาว่าเป็นจริงหรือไม่

การบริหารงาน หมายถึง การปฏิบัติ การจัดการ การดำเนินการ การทำให้เกิดผลลัพธ์ การทำงานของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2546 เทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

1. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล หมายถึง การปฏิบัติ การจัดการ การดำเนินการ การทำให้เกิดผลลัพธ์ การทำงานของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2546 เทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 6 ด้าน คือ

1.1 หลักนิติธรรม หมายถึง เทศบาลตำบลมีการตรากฎหมายถูกต้อง เป็นธรรม การกำหนดกฎหมาย และการปฏิบัติตามกฎหมายที่ตกลงกันไว้อย่างเคร่งครัดโดยคำนึงถึง สิทธิเสรีภาพ ความยุติธรรมของสมาชิกในระดับองค์กร หมายถึง กฎ กติกา ที่ใช้ในการบริหารงานภายใน เช่น การมาทำงานหรือเข้าประชุมให้ตรงเวลา การให้บริการประชาชนให้เสมอกัน รวมถึงข้อตกลงในการสับเปลี่ยนหน้าที่กัน ในองค์กร

1.2 หลักคุณธรรม หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม การส่งเสริม สนับสนุน ให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริ่งใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริตเป็นนิสัยประจำชาติในระดับองค์กร หมายถึง เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ ให้ความยุติธรรมกับประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งจัดระบบงานที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน และปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการคือ มีจรรยาบรรณต่อตนเอง ต่อหน่วยงาน ต่อผู้ร่วมงาน ต่อประชาชน และสังคม

1.3 หลักความโปร่งใส หมายถึง การบริหารงานของเทศบาลตำบลที่มีการสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ โดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กร ทุกวงการ ให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมา ด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ได้สะดวกและมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนในระดับองค์กร หมายถึง ประชาชนรู้ขั้นตอนที่จะติดต่อกัน และสามารถตรวจสอบการทำงานได้ และภายในองค์กรต้องมีความโปร่งใสในการตัดสินใจการบริหารงานเงิน คน มีการสื่อสารที่ดีภายในด้วย

1.4 หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง การบริหารงานของเทศบาลตำบลที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอ ความคิดเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศไม่ว่าด้วยการแสดงความคิดเห็น การไต่สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์และการแสดงประชามติหรืออื่นๆ ในระดับองค์กร หมายถึง การวางระบบการรับฟังความคิดเห็น และการรับเรื่องราวร้องทุกข์ ที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ขณะเดียวกันภายในองค์กรเองจะต้องสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการบริหารงานภายในด้วย

1.5 หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การบริหารงานของเทศบาลตำบลที่มีการตระหนักในสิทธิหน้าที่ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมืองและกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหา ตลอดจนเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน ในระดับองค์กร หมายถึง การกำหนด

โครงสร้างและระบบการใช้อำนาจรัฐใหม่ มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจลงสู่ระดับล่าง เพื่อให้ความรับผิดชอบในทุกระดับมีความชัดเจน และมีรายงานประจำปี รายงานผลการปฏิบัติงานที่มีตัวชี้วัดความสำเร็จชัดเจนทำให้ประชาชนรับผิดชอบ

1.6 หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารงานของเทศบาลที่มีการบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำนวนจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยการรณรงค์ให้คนไทยมีความประหยัดใช้ของอย่างคุ้มค่า สร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก และรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืนในระดับองค์กร หมายถึง ผู้บริหารต้องทบทวนงานในความรับผิดชอบทั้งหมด เพื่อพิจารณาถ่ายโอนงานที่ภาคธุรกิจ เอกชน หรือภาคประชาชน ทำได้ และมีประสิทธิภาพ สูงกว่าออกไป เลือกนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ และพัฒนาความสามารถเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

2. ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปและมีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

3. เทศบาล หมายถึง เทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยครั้งนี้คาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับประโยชน์ที่เป็นประเด็นหลักดังนี้

1. ได้ทราบระดับความคิดเห็น การเปรียบเทียบความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ ที่มีต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

2. ข้อเสนอเทศจากการวิจัยสามารถนำไปวางแผนพัฒนา เป็นข้อมูลการบริหารงานส่งเสริมพัฒนากิจการเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ให้มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้นและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่